

^१क्षयः, ^१क्षयी, ^२क्षयिष्णुः, क्षायः, चिक्षीषुः, ^३चेक्षियः ;
 क्षेतव्यम्, क्षाययितव्यम्, चिक्षीषितव्यम्, चेक्षीयितव्यम् ;
 क्षयणीयम्, क्षायणीयम्, चिक्षीषणीयम्, चेक्षीयणीयम् ;
^४क्षय्यम्-क्षेयम्, क्षाय्यम्, चिक्षीष्यम्, चेक्षीय्यम् ;
 ईषत्क्षयः-दुःक्षयः-सुक्षयः ;
^५क्षीयमाणः, क्षाय्यमाणः, चिक्षीष्यमाणः, चेक्षीय्यमाणः ;
 क्षयः, क्षायः, चिक्षीषः, चेक्षीयः ;
 क्षेतुम्, क्षाययितुम्, चिक्षीषितुम्, चेक्षीयितुम् ;
^६क्षिया, क्षायणा, चिक्षीषा, चेक्षीया ;
 क्षयणम्, क्षायणम्, चिक्षीषणम्, चेक्षीयणम् ;
 क्षित्वा, क्षाययित्वा, चिक्षीषित्वा, चेक्षीयित्वा ;
^७प्रक्षीय, प्रक्षाय्य, प्रचिक्षीष्य, प्रचेक्षीय्य ;
 क्षायम् २, } क्षायम् २, } चिक्षीषम् २, } चेक्षीयम् ; }
 क्षित्वा २, } क्षाययित्वा २, } चिक्षीषित्वा २, } चेक्षीयित्वा. }

(303) “क्षि हिंसायाम्” (V-स्वादिः-1276. सक. अनि. पर.) छान्दसः ।

‘क्षये क्षयति, हिंसायां क्षिणातीति षितो भवेत् ॥

निवासगत्योः क्षियति, क्षिणोत्यावगुणे क्षिणोः ।’

(श्लो. 12-13) इति देवः ।

1. ‘जिहृक्षिविश्रीणू—’ (3-2-157) इत्यादिना तच्छीलदिषु कर्तृषु इनिः ।
2. ‘भुवश्च’ (3-2-138) इत्यत्र, अनुक्तसमुच्चयार्थकचकारेणास्यापि इष्णुच् ताच्छीलिकः ।
3. यङन्तात् पचाद्यचि (3-1-134), ‘यङोऽचि च’ (2-4-74) इति लुकि, इकारस्य संयोगपूर्वकत्वात् ‘अचि श्नुधातु—’ (6-4-77) इत्यनेन इयङ् ।
4. ‘क्षय्यज्यौ शक्यार्थे’ (6-1-81) इत्यनेन यति अयादेशो निपात्यते । शक्या-र्थान्यत्र यति, गुणे क्षेयम् इत्येव । क्षेयम् = पापम् ।
5. यकि, ‘अङ्गसार्वाधातुकयोः’ (7-4-25) इति दीर्घः ।
6. भिदादिपाठात् ‘षिद्भिदादिभ्यः—’ (3-3-104) इत्यङ् । इयङादेशः ।
7. ‘क्षियः’ (6-4-59) इति ल्यपि दीर्घः ।
- A. ‘भयसंहृष्टरोमाणः ततस्तेऽपचितद्विषः ।
क्षणेन क्षीणविक्रान्ताः कपिनाऽनेषत् क्षयम् ॥’ भ. का. 9-22.